

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

~~Wojewódzki~~
~~Statek~~

Egz. Nr. 1

Plk doc. dr hab. Wiesław WÓJTOWICZ

**ZMIANY W ZABEZPIECZENIU TYŁOWYM
I TECHNICZNYM WOJSK WYNIKAJĄCE
Z WPROWADZENIA NOWEJ TECHNIKI**

Materiał do studiowania dla kadry

~~47483~~ 47483

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW**

JAWNE

~~Gen. dykt.~~
~~St.~~

Egz. Nr.....¹

Płk doc. dr hab. Wiesław WÓJTOWICZ

**ZMIANY W ZABEZPIECZENIU TYŁOWYM
I TECHNICZNYM WOJSK WYNIKAJĄCE
Z WPROWADZENIA NOWEJ TECHNIKI**

Materiał do studiowania dla kadry

~~47483~~

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1983

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 54305

JAWNE

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

~~_____~~
~~_____~~ 1
Egz.nr

ZMIANY

W ZABEZPIECZENIU TYŁOWYM I TECHNICZNYM WOJSK WYNIKAJĄCE
Z WPROWADZENIA NOWEJ TECHNIKI

/Materiał do studiowania dla kadry /

Opracował: płk doc.dr hab. Wiesław WOJTOWICZ

WARSZAWA

WRZESIEŃ 1983 rok

SPIS TREŚCI

	Str.
1. Wstęp	3
2. Wprowadzone zmiany na szczeblach taktycznych wojsk	4
- w systemie zabezpieczenia materiałowego	4
- w systemie zabezpieczenia medycznego	5
- w systemie zabezpieczenia technicznego	6
3. Wprowadzane zmiany na szczeblach operacyjnych wojsk ...	7
- w systemie zabezpieczenia materiałowego	7
- w systemie zabezpieczenia technicznego	8
- w systemie zabezpieczenia komunikacyjnego	9
- w systemie zabezpieczenia medycznego	11
- w systemie dowodzenia i kierowania tyłami	11
4. Tendencje i kierunki dalszych zmian	12
- w obiegu informacji	12
- w systemie org.-mobilizacyjnym tyłów	14
- w systemie zabezpieczenia materiałowego	14
- w systemie zabezpieczenia komunikacyjnego	15
- w systemie zabezpieczenia technicznego	16

1. Wstęp

Pełne zaspokojenie żywienia pola walki jest jednym z najważniejszych elementów gotowości bojowej wojsk. Wyposażenie sił zbrojnych w coraz to doskonalsze uzbrojenie i inny sprzęt wywołuje konieczność dokonania zmian w sposobach prowadzenia walki i operacji, a to w konsekwencji powoduje nieodzowność wprowadzenia takich zmian aby system zabezpieczenia tyłowego i technicznego wojsk mógł sprostać w pełni współczesnym działaniom bojowym. Celowość, a nawet konieczność dokonywania zmian w tym systemie w najbliższym okresie wynika z następujących przesłanek:

- wprowadzenie na wyposażenie wojsk kolejnych generacji uzbrojenia i innego sprzętu technicznego /"supertechniki"/;
- dalszego wzrostu wskaźników manewrowości wojsk;
- wzrostu zużycia środków materiałowych /zarówno z punktu widzenia globalnych ilości, jak i powiększenia ilości nomenklatur zaopatrzenia, szczególnie w amunicji i w paliwach płynnych/;
- zmian w strukturze organizacyjnej oddziałów i związków taktycznych, a w tym i jednostek tyłowych i technicznych.

Zmiany w systemach tyłowego i technicznego zabezpieczenia wojsk dokonuje się w celu:

- zwiększenia manewrowości i żywotności jednostek tyłowych i technicznych oraz ich odporności na oddziaływanie przeciwnika;
- zwiększenia, pod względem zabezpieczenia tyłowego i technicznego, autonomiczności wojsk /odpowiednio do szczebla/ w walce i operacji;

- dalszego usprawnienia procesów dowodzenia jednostkami tyłowymi i technicznymi oraz przyjęcia jednolitej metodologii pracy tyłowych i technicznych organów dowodzenia w procesie kierowania zabezpieczeniem tyłowym i technicznym wojsk;
- dalszego doskonalenia procesów opracowania i transmisji danych w tyłowym systemie informatycznym.

Przeprowadzone już i zaplanowane w przyszłości zmiany w tych systemach można zgrupować w następujące grupy /ewentualnie kierunki/:

- kolejna integracja mniejszych w większe jednostki, zmniejszając tym samym ich ilość w tyłach;
- dalsze zwiększenie ładowności oddziałów, związków transportowych, przez wprowadzanie na ich wyposażenie samochodów i przyczep o dużej ładowności;
- wyposażenie jednostek i tyłowych organów dowodzenia w nowoczesny, wysoce wydajny sprzęt techniczny;
- optymalizację struktur organizacyjnych jednostek i tyłowych organów dowodzenia;
- wdrażanie kontenerowego systemu transportowego;
- stopniowe zwiększanie potencjału transportu powietrznego.

2. Wprowadzane zmiany na szczeblach taktycznych wojsk

W systemie zabezpieczenia materiałowego

Kontynuowane są prace nad wprowadzeniem do wszystkich związków taktycznych /DPanc, DZ/ - na wyposażenie tyłów pułkowych i dywizyjnych połowych punktów tankowania /PPT-10/. W dywizji znajduje się osiem PPT-10, z tego cztery zestawy w batalionie zaopatrzenia i po jednym zestawie w pułkach /pz i pcz/. Wydajność jednego zestawu PPT-10 wynosi 60 m³ na godzinę /lub 1000 l na

minutę/. W zestawie znajduje się 10 punktów tankowania, każdy z nich wyposażony po 2 węże nalewcze o średnicy 38 mm i pistolety do tankowania. W kolektorze o długości 180 m znajduje się dziesięć punktów nalewczych usytuowanych co 18 m. Przy pomocy PPT-10 jesteśmy w stanie tankować jednocześnie 10 czołgów lub samochodów. Jeżeli będą dogodne warunki terenowe, a więc możliwość dwustronnego tankowania pojazdów, to przepustowość zwiększy się dwukrotnie /zamiast 10 = 20 jednostek/. PPT-10 pracuje w oparciu o zawczasu zgromadzone zapasy paliwa w zbiornikach ruchomych, obsługiwanych przez dwie pompy paliwowe PMP-48, każda o wydajności 48 m³ paliwa na godzinę, ewentualnie na bazie wielotonażowych cystern samochodowych typu JELCZ o pojemności zbiornika 7,5 m³ i przyczep o pojemności 11 m³. W związku z tym do bzaop. dywizji wprowadza się 8 cystern samochodowych typu JELCZ i 4 przyczep o pojemności 11 m³.

W systemie zabezpieczenia medycznego

W celu przybliżenia /w czasie i w przestrzeni/ odpowiedniej pomocy medycznej rannym^{x/} i chorym wprowadza się stanowisko lekarza do plutonów medycznych bpcz i bcz we wszystkich związkach taktycznych, zaś po 2 lekarzy chirurgów do kompanii medycznej pzi i pcz. Na skutek dokonanych zmian w etapie batalionowym będzie udzielana pierwsza pomoc lekarska, zaś w etapie pułkowym - pomoc lekarska z elementami pomocy kwalifikowanej /chirurgicznej/. Tak więc pierwsza pomoc lekarska będzie udzielana po 1,5 - 2 godz. od chwili zranienia, a pierwsza pomoc chirurgiczna /w ograniczonym zakresie/ - po 3 - 4 godzinach. Powinno to pozytywnie wpłynąć na zwiększenie efektywności procesu leczenia, a szczególnie

x/ Uwaga: przyjmuje się termin ranny zamiast porażony.

rekonwalescencji /zmniejszenia wielkości strat bezpowrotnych - zeJść śmiertelnych, zmniejszenia inwalidztwa, przyspieszenia procesów leczenia/. Przyczyni się to również do usprawnienia procesów likwidacji skutków uderzeń nieprzyjaciela na wojska i tyły - ranni i chorzy mogą być ewakuowani z rejonów porażeń do każdego punktu /etapu/ medycznego, skąd bezpośrednio skierowani będą do BSzF.

Do wszystkich związków taktycznych /DZ, DPanc/ wprowadza się medyczną kompanię wzmocnienia, o strukturze organizacyjnej, składzie, wyposażeniu i możliwościach kompanii medycznej pułku /pz,pcz/. Pozwoli to w wypadku zniszczenia organicznej km pułku okresowe lub stałe przydzielenie jej w miejsce zniszczonej.

W systemie zabezpieczenia technicznego

- W systemie zabezpieczenia technicznego wprowadza się:
- w batalionach /bp i bcz/ wyposażonych w BWP i czołgi T-72 stanowiska zastępców dowódców batalionów i pierwszych kompanii tych batalionów, ds. technicznych;
 - autonomiczną sieć łączności szefa służb technicznych pułku i dywizji, poprzez wprowadzenie nowej aparatuwni ADK-11;
 - nowe środki ewakuacyjne w postaci ciągników: WZT-2 na podwoziu T-55, WZT-3 na podwoziu T-72 oraz wóz rozpoznania i pomocy technicznej na podwoziu MTLB;
 - nowe typy warsztatów polowych, np.: warsztat obsługowo remontowy "WPG-1" zamiast A2/Panc; spawalnię "WSB" - zamiast SP/W; warsztaty obsługowo-remontowe stacji radiolokacyjnych /np. SKNG, RWEM, SKNP, WRL-60, WRL-80, RWL-100 - zamiast: KRAS-1P, KRAS-1R, KRAS-1M/.

3. Wprowadzane zmiany na szczeblach operacyjnych wojsk

W systemie zabezpieczenia materiałowego

Na szczeblu armii wprowadza się zamiast dotychczas istniejącej RBA - armijną brygadę materiałowego zabezpieczenia /ABMZ/ o różnej ilości batalionów transportowych w zależności od ilości dywizji w danej armii, a w tyłach frontowych zamiast dwóch RBF - dwie frontowe brygady materiałowego zabezpieczenia /FBMZ/. Struktura dowództwa brygady została znacznie zbliżona do struktury organizacyjnej dowództw ogólnowojskowych związków taktycznych i związków taktycznych rodzajów wojsk. Dowódca brygady ponosi całkowitą odpowiedzialność za gotowość bojową i zdolność brygady do wykonania zadań dowozowo-zaopatrzeniowych. On podejmuje decyzje do działań i stawia zadania do przegrupowania brygady, dowozu środków materiałowych do zaopatrywanych wojsk oraz organizuje współdziałanie i szkolenie brygady. W celu zapewnienia możliwie maksymalnej sprawności dowodzenia brygady obok sztabu brygady został wyodrębniony oddzielny pion do kierowania organizacją przewozów, przeładunków oraz zaopatrywania i obsługi wojsk. Wszystkie informacje decyzyjne, sprawozdawcze, uzgodnienia przebiegają poprzez dowództwo i sztab brygady. Brygady mogą działać w pełnym składzie, rozmieszczone w jednym rejonie, na jednym kierunku ewentualnie w dwóch zgrupowaniach /możliwość wydzielania oddziału/, na dwóch kierunkach. W zasadzie organizacja, wyposażenie podstawowych elementów BMZ takich jak składy, oddziały /bataliony/ transportowe nie uległa zmianie, jedynie w składzie polowym MPS FBMZ zwiększono pojemności do przechowywania paliwa z 3000 do 4000 m³, a więc zwiększono możliwości przechowywania zapasów paliwa o 20-25 %.

W systemie zabezpieczenia technicznego

Wprowadza się w miejsce istniejącej w armii bazy remontowej /ABR/ armijną brygadę remontową /ABrR/ o większych możliwościach ewakuacyjnych.

ABrR składa się z:

- batalionu dowodzenia i obsługi,
- dwóch batalionów remontowych /typu dywizyjnego/,
mieszanego batalionu remontowego /krem sprzętu uzbrojenia i elektroniki, krem sprzętu łączności, krem sprzętu inżynierskiego, krem pojazdów mechanicznych, krem zespołów pojazdów mechanicznych, plrem sprzętu chemicznego/,
- batalionu ewakuacji sprzętu / w składzie trzech kompanii, dotychczas były dwie kompanie/,
- laboratorium metrologii technicznej.

W nowej strukturze organizacyjnej brygady nastąpiło zwiększenie dyspozycyjności środków remontowo-ewakuacyjnych, ABrR jest w stanie wydzielić 2-3 armijne grupy zabezpieczenia technicznego /AGZT/ i rozwijać je za dywizjami pierwszego rzutu armii ewentualnie jeden ABR przesuwany się za wojskami na głównym kierunku /wysiłku/ armii. AGZT działają jako wzmocnienie dywizji pierwszego rzutu. Grupy te pozostają w rejonach skupienia funduszu remontowego, stanowiąc jak gdyby załączek PZUS armii.

Powiększenie batalionu ewakuacji sprzętu, z dwóch do trzech kompanii, zwiększyło możliwości ewakuacyjne ABrR o około 50 % /z 24 na 36 rejsów/.

W roku ubiegłym nastąpiło organizacyjne podporządkowanie PTBR dowódcy wojsk rakietowych i artylerii oraz PTBRPlot - dowódcy wojsk opl. Dysponentami rakiet w procesie ich elaboracji

i dowozu oraz bojowego wykorzystania są w dowódcy. Jednakże nadal ciąży obowiązek na SUIE jako COZ ścisłego ewidencjonowania wszystkich rodzajów rakiet, a więc w Szefostwie UIE musi być zawsze aktualny stan rakiet znajdujących się w wojskach i w PTBR. Sprawą nierozstrzygniętą dotychczas to:

- czy ujmować w SUIE tylko stan rakiet czy też cały obrót materiałowy a więc również wszystkie przychody i rozchody ?
- jak zorganizować obieg informacji pomiędzy d-ctwem WRiA oraz WOPlot a Szefostwem SUIE ?
- czy Szefostwo sprawuje jakąś formę nadzoru fachowego nad działalnością produkcyjną PTBR i PTBRPlot ?

Na szczeblu frontu, wskutek utrzymania dwóch ddr, w gestii szefostwa SUIE w dalszym ciągu spoczywa na tym szefostwie obowiązek planowania i realizowania dowozu rakiet do PTBR i PTBRPlot.

Drugą sprawą wymagającą jak najszybszego rozwiązania to zabezpieczenie tyłowe i techniczne lotnictwa wojsk lądowych armii. Dotychczasowy, obowiązujący system zabezpieczenia tyłowego i technicznego armijnego pułku śmigłowców /w części przez tyły wojsk lotniczych frontu, w części przez tyły wojsk lądowych/ nie daje gwarancji pełnego i terminowego zabezpieczenia tyłowego i technicznego pśmigł. w walce i operacji.

W systemie zabezpieczenia komunikacyjnego

Dokonane już i planowane do realizowania zmiany organizacyjno-strukturalne i wyposażeniowe w oddziałach i związkach KW mają na celu zwiększenie sprawności, żywotności i odporności systemu zabezpieczenia komunikacyjnego na uderzenia przeciwnika.

Planuje się zwiększenie ładowności wszystkich batalionów transportowych /wchodzących w skład ABMZ, FBMZ, BTr/ przez

wprowadzenie na wyposażenie kolejnej, drugiej kompanii samochodów i przyczep wielotonażowych o ładowności co najmniej 7 ton. Dzięki temu zwiększy się ogólna ładowność w skali frontu o 3300 ton, co powoduje zwiększenie ilości przewożonych zapasów w ogólnych operacyjnych wojsk o około 2500 t. - 3000 ton.

W Brygadach Wojsk Kolejowych /BWK/ dokonuje się reorganizacji pododdziałów i tak zamiast batalionu odbudowy urządzeń zabezpieczenia ruchu i łączności wprowadza się batalion kolejowy, dalej zamiast batalionu technicznego - batalion mostów kolejowych. Dzięki temu / również na skutek zmian w wyposażeniu tych oddziałów/ zwiększa się zdolność odbudowy linii kolejowych z 15 do 20 km na dobę przez jedną BWK /zwiększenie zdolności o około 30 % /.

W Brygadzie Mostowej /BM/ istniejące bataliony zostały przeformowane, dzięki temu uzyskano pięć batalionów mostów składanych /BMS/ i dwa bataliony pontonowe /bpont/. Każdy bms wyposażony zostaje w trzy zestawy mostu składanego DMS-65, natomiast bpont - w dwa zestawy parku pontonowego PP-64. Na skutek tego znacznie wzrosły możliwości BM w zakresie budowy mostów.

Zwiększyły się /o około 30 % ze 160 do 240 km/ możliwości batalionu drogowo-eksploatacyjnego armii w zakresie obsługi i utrzymania ADS, przez dodatkowe wprowadzenie jednej kompanii drogowo-eksploatacyjnej i kompanii pontonowej posiadającej na wyposażeniu pół parku PP-64.

Uległy również znacznemu zwiększeniu możliwości Brygady Drogowo-Eksploatacyjnej frontu /BDE/, wprowadzone w skład brygady jeszcze jeden batalion drogowo-eksploatacyjny. Każdy batalion drogowo-mostowy zwiększono o jedną kompanię pontonową z półką parku PP-64. Dzięki temu zwiększą się możliwości BDE o około 25-30% /z 1200 km do 1800 km/ w zakresie obsługi i utrzymania

W systemie zabezpieczenia medycznego

Dokonana została reorganizacja medycznych batalionów wzmocnienia. W nowej strukturze organizacyjnej będzie więc nie jedna jak dotychczas a dwie kompanie medyczne, przy niezmiennych innych pododdziałach mbw. Dzięki temu zwiększają się wdwójnasób dobowe możliwości mbw z 500 do 1000 rannych i chorych. Jednocześnie przy zmniejszonej ogólnej ilości mbw w skali frontu z 35 na 22 zwiększa się ogólna przepustowość mbw z 17.500 na 22.000 rannych i chorych /wzrost przepustowości o 4500 rannych i chorych/. Przy tym jeden mbw może pracować w dwóch rejonach /w działaniach zaczepnych rozwinęty jeden za drugim w głąb, w działaniach obronnych - obydwu na jednej wysokości/. Przy średnich stratach w dywizji pierwszego rzutu w warunkach prowadzenia działań zaczepnych z wykorzystaniem konwencjonalnych środków rażenia wystarczy tylko organiczny bm, a przy stosowaniu środków masowego rażenia - organiczny bm i jeden mbw.

Planuje się na bazie PSzCH i PSW utworzenie w każdej BSzF jednego szpitala wieloprofilowego, z następującymi oddziałami: chirurgicznym, oparzeniowym i wewnętrznym. Takie sprofilowanie jego będzie odpowiadać charakterowi obrażeń rannych i chorych, ewakuowanych z rejonów porażen jądrowych.

W systemie dowodzenia i kierowania tyłami

Zmienił się zakres obowiązków kwatermistrza. Jest on odpowiedzialny również /obok dotychczas wykonywanych zadań i obowiązków/ za organizację i realizację ewakuacji jeńców wojennych oraz jej wszechstronne zabezpieczenie. Dla wykonania tych zadań w skład Sztabu Kwatermistrzostwa Frontu wprowadza się Oddział Jeńców Wojennych i Zdobywcy Wojennej, ponadto tworzy się Komendę

Przejściowego Obozu Jeńców Wojennych dysponującą niezbędnymi siłami i środkami pozwalającymi na rozwinięcie w działaniach bojowych obozu jeńców wojennych.

Na szczeblu armii kwatermistrz jest również odpowiedzialny za ewakuację jeńców wojennych, z tym jednak, że na tym szczeblu nie przewiduje się jakichkolwiek etatowych sił i środków dla wykonania tego zadania. Zadanie to wykonywane będzie przez doraźnie wydzielone i zorganizowane komórki i pododdziały.

Wprowadza się na szczeblach taktycznych i w armii rozkaz techniczny a we froncie dyrektywę techniczną. W związku z tym odpowiednio zostanie zmodyfikowany układ i treść rozkazu i dyrektywy kwatermistrzowskiej.

4. Tendencje i kierunki dalszych zmian

Stałe doskonalenie środków walki i jej zabezpieczenia, zmian w formach i sposobach prowadzenia działań bojowych /operacyjnych/ powoduje konieczność dokonania również odpowiednich dalszych zmian w systemach zabezpieczenia tyłowego i technicznego wojsk. Na podstawie przeprowadzonych badań daje się zauważyć kształtowanie pewnych kierunków tych zmian w zakresie:

W obiegu informacji

- Ze względu na konieczność wypracowania decyzji w minimalnie ograniczonym czasie, wszelkiego rodzaju propozycje, a wcześniej uzgodnienia, kalkulacje powinny być dokonywane szybko, sprawnie, a przy tym w systemie obiegu i przetwarzania informacji powinny przeważać informacje biegnące z góry w dół /typu dyrektywnego/ oraz z dołu do góry /typu informującego, sprawozdawczego/. Należy w maksymalnym stopniu ograniczyć ilość i zakres uzgodnień

/w ramach współpracy i współdziałania/, podwójnych zależności /podległości służbowe i fachowe/, nie precyzyjnie określonych zakresów obowiązków itp. Wszystko to bowiem może prowadzić do dezorganizacji, chaosu, braku kompetencji, a tym samym opóźnień w realizacji stojących przed tyłami zadań.

- Stały, ciągły techniczny rozwój sił zbrojnych, nasycenie coraz to bardziej złożonym uzbrojeniem i innym sprzętem technicznym powoduje dalszy wzrost ilości nomenklatur przedmiotów zaopatrzenia. Zmniejszenie ujemnych skutków tego można osiągnąć przez tworzenie zestawów zaopatrywania /dotychczas nie osiągnęliśmy w tym względzie znaczących postępów lub przez wykorzystanie elektronicznej techniki obliczeniowej /i w tej dziedzinie osiągnięcia są mniejsze od założonych/. Pewne przedsięwzięcia w zakresie automatyzacji przetwarzania informacji /w systemie zabezpieczenia materiałowego/ zostały zaplanowane na najbliższe lata. Do 1990 proces ten zostanie zakończony w ogniwie armijnym i frontowym /łącznie z oddziałami i związkami tyłowymi armii i frontu/. Problemy te powinny być rozwiązane w sposób kompleksowy. Miejmy nadzieję, że rozwiązanie a szczególnie opracowanie problemu "Mdel" /programu symulacyjnego/ powinno przyczynić się do postępu w tej dziedzinie;

- Należałoby zmodyfikować system ewidencji materiałowej nietrwałych środków /zużywanych w walce/. Ścisłej ewidencji podlegać powinny tylko zapasy utrzymywane w składach, środki przekazane do oddziałów /do broni, sprzętu/ dla bezpośredniego użycia nie powinny być ewidencjonowane. Podawane stany zapasów tych środków w wojskach były by tylko dla potrzeb operatywnego dowodzenia, a nie dla rozliczeń materiałowych.

W systemie organizacyjno-mobilizacyjnym tyłów

- dalsze doskonalenie procesów mobilizacji jednostek tyłowych, osiągnane przez rozbudowę /zwiększenie/ grup organizacyjno-mobilizacyjnych oddziałów oraz zintensyfikowanie szkolenia rezerw osobowych;

- przesunięcie rejonów mobilizacji jak najbliższej planowanych dla ZT i ZO Wojska Polskiego rejonów wyjściowych;

- posiadania depozytów materiałowych w przyszłym rejonie wyjściowym /na terytorium MRD/;

- wprowadzenie do SZTW batalionowego /dywizyjnego/ ogniwa zapewniającego pod względem zabezpieczenia tyłowego i technicznego autonomiczności działań bojowych wojsk - odpowiednio do treści i charakteru wykonywanego zadania bojowego.

W systemie zabezpieczenia materiałowego

- zaopatrywanie wojsk oprócz nie na limitach, a poprzez konkretny przydział środków materiałowych, zrealizowany do czysu rozpoczęcia wykonywania zadania. Wielkość przydziału określona jest wzorem

$$D_p = Z + SK - SP$$

gdzie: D_p - przydział zaopatrzenia

Z - zużycie na wykonanie zadania bojowego

SK - nakazany stan końcowy zapasów

SP - stan początkowy zapasów

SZTW powinien być organizowany metodą wsparcia, a więc wydzielenie tyłu sił i środków ze szczebla nadrzędnego, ile rzeczywiście potrzeba do pełnienia zabezpieczenia wojsk, stosownie

do treści, charakteru oraz warunków postawionego zadania operacyjnego /bojowego/. Z tego też względu związki i oddziały tyłowe powinny posiadać strukturę organizacyjną typu segmentowego, pozwalającą na odpowiedni przydział sił i środków zabezpieczenia;

- dokonać zmiany wielkości /zwiększenia/ i urzutowania zapasów amunicji, tak aby zapewnić odpowiednią autonomiczność działania oddziału, związku taktycznego, związku operacyjnego pod względem materiałowym, uwzględnić przy tym należałoby odpowiednie ilości amunicji specjalnej /oświetlającej, dymnej itp./;

- ujednolicić wielkość i urzutowanie amunicji strzeleckiej do broni indywidualnej i pokładowej wozów bojowych;

- amunicję do 12,7 mm WKM i 14,5 mm KPWT włączyć do amunicji strzeleckiej;

- wdrożyć do praktyki szkolenia wojsk zasadę gromadzenia zapasów doraźnych amunicji na SO artylerii, przez wydzielenie na transporcie niezbędnej ilości naboju i włączenie samochodów z amunicją do kolumn przegrupowującej się artylerii;

- stworzyć warunki do odtwarzania zużytych zapasów amunicji plot w czasie przegrupowania wojsk przez obszar kraju;

- wprowadzić kompanię masowego tankowania MPS, przyspieszających znacznie proces odtwarzania gotowości bojowej wojsk.

W systemie zabezpieczenia komunikacyjnego

- dalszą rozbudowę transportu powietrznego /do szczebla armii śmigłowców, we froncie i zapleczu-lotnictwa transportowego/ w takim stopniu ażeby w pierwszych latach XXI wieku był on podstawowym środkiem transportu w tyłach;

- rozbudowę rurociągów paliwowych - stacjonarnych na obszarze kraju i polowych w operacjach ogniowych zaopatrywania wojsk operacyjnych.

W systemie zabezpieczenia technicznego

- szczególnie pilnym problemem wymagającym uregulowania jest ewakuacja techniczna, szczególnie w najniższych ogniwach dowodzenia. Wydaje się konieczne podwojenie dotychczasowego potencjału ewakuacyjnego, z możliwością ewakuacji wszystkich rodzajów sprzętu występujących na danym szczeblu oraz w każdych warunkach terenowych i atmosferycznych;

- należałoby również usprawnić przekazywanie do wojsk wyremontowanego sprzętu, a więc istnieje konieczność utworzenia w ABrR i FBR filii /oddziału/ punktu rozdzielczego, posiadającego ludzi o odpowiednich specjalnościach oraz zapasów paliwa i amunicji dla uzupełnienia powstałych braków materiałowych.

W wyniku istnienia dwóch autonomicznych systemów zabezpieczenia /tyłowego i technicznego/ istnieje pilna potrzeba ścisłego zdefiniowania zabezpieczenia tyłowego i zabezpieczenia technicznego oraz określenia hasła ogólnego - integrującego oba rodzaje systemów.

— " —
88

Wprowadzenie zaprognozowanych, ewentualnie jeszcze innych zmian pozwoli na taką reorganizację SZTW, która dawałaby gwarancję wywiązania się ze stojących przed tyłami zadań w walce i operacji.

